

Sprawa C-631/23

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

18 października 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

4 października 2023 r.

Strona skarżąca:

Servoprax GmbH

Druga strona postępowania:

Hauptzollamt Duisburg

[...]

**FINANZGERICHT DÜSSELDORF (SĄD DS. FINANSOWYCH
W DÜSSELDORFIE)**

POSTANOWIENIE

W sprawie

Servoprax GmbH, [...]
Wesel,

– strona skarżąca –

[...]

przeciwko
celnemu w Duisburgu) [...]

Hauptzollamt Duisburg (głównemu urzędowi

– druga strona postępowania –

w sprawie cła

4. izba orzekająca [...]

[...]

w dniu 4 października 2023 r. postanowiła:

Postępowanie zostaje zawieszono.

Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kieruje się, w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 akapit drugi Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, następujące pytania:

1. Czy Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. (Dz.U. WE L 256/1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r. (Dz.U. UE L 294/1), rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r. (Dz.U. UE L 282/1) i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1602 z dnia 11 października 2018 r. (Dz.U. UE L 273/1), należy interpretować w ten sposób, że opaski uciskowe, których rodzaj został bardziej szczegółowo opisany w postanowieniu, należy zaklasyfikować do podpozycji 9018 90 84 Nomenklatury scalonej?
2. W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. UE L 343/1) jest ważny?

[...]

Uzasadnienie

I.

- 1 Skarżąca handluje wyrobami medycznymi. W okresie od 22 sierpnia 2017 r. do 9 grudnia 2019 r. trzynastą razy zgłosiła ona do urzędu celnego będącego drugą stroną postępowania głównego opaski uciskowe importowane z Chińskiej Republiki Ludowej w ramach podpozycji 6307 90 98 Nomenklatury scalonej (CN). W odpowiedzi na wniosek skarżącej z dnia 11 marca 2016 r. Hauptzollamt Hannover (główny urząd celny w Hanowerze) wydał skarżącej wiążącą informację taryfową z dnia 15 kwietnia 2016 r., w której zaklasyfikował opaski uciskowe do podpozycji 6307 90 98 CN, czyli innej niż wskazana przez skarżącą we wniosku podpozycja 9018 90 84 CN.

- 2 Przedmiotowe opaski uciskowe były jednokolorowymi paskami o długości około 38 cm, szerokości około 2,5 cm i grubości około 2,2 mm, wykonanymi z elastycznego materiału włókienniczego. Na ich końcach znajdowała się plastikowa nasadka i plastikowe zapięcie zatraskowe, w skład którego wchodził element zatraskowy na drugim końcu paska. Opaski te posiadały również element do przypinania z mechanizmem mocującym. Ten element mógł być swobodnie przesuwany po pasku i służył do zaciskania przełożonego przez niego odcinka paska. Opaski uciskowe były przeznaczone do zakładania na ramię pacjenta. Służyły do zatamowania przepływu krwi w żyłe.
- 3 Będący drugą stroną postępowania główny urząd celny pobrał od skarżącej cło na podstawie jej zgłoszeń celnych, stosując stawkę celną w wysokości 6,3 %. W dniu 8 lipca 2020 r. skarżąca złożyła wniosek o zwrot pobranego cła w wysokości 8703,71 EUR. Skarżąca podniosła, że opaski uciskowe powinny być zaklasyfikowane do podpozycji 9018 90 84 CN. Powołała się przy tym na sprawę toczącą się przed Finanzgericht Düsseldorf (sądem ds. finansowych w Düsseldorfie – 4 K 943/19 Z – w której także domagała się zwrotu cła z powodu klasyfikacji opasek uciskowych w odniesieniu do zgłoszeń celnych złożonych przez nią do września 2015 r. W tym postępowaniu sądowym Finanzgericht Düsseldorf (sąd ds. finansowych w Düsseldorfie) zaklasyfikował opaski uciskowe do podpozycji 9018 90 84 CN i w wyroku z dnia 11 marca 2022 r. nakazał będącemu drugą stroną postępowania głównemu urzędowi celnemu zwrot cła skarżącej.
- 4 Ze względu na to, że będący drugą stroną postępowania główny urząd celny pomimo ponaglenia skarżącej nie rozpatrzył jej wniosku z dnia 8 lipca 2020 r. o zwrot cła, skarżąca złożyła sprzeciw i ostatecznie wniosła skargę.
- 5 Skarżąca podnosi w swojej skardze: Opaski uciskowe należy zaklasyfikować do podpozycji 9018 90 84 CN, ponieważ są one wykorzystywane przez lekarzy do postawienia diagnozy. W zakresie, w jakim Komisja w swoich notach wyjaśniających do CN z dnia 31 października 2017 r. (Dz.U. UE, C 370/2) wyłączyła opaski uciskowe z podpozycji 9018 90 84 CN, jest to sprzeczne z brzmieniem pozycji 9018 CN.
- 6 Wiążąca informacja taryfowa wydana skarżącej w dniu 15 kwietnia 2016 r. nie wyklucza zaklasyfikowania opasek uciskowych do podpozycji 9018 90 84 CN. Wprawdzie wydane przed dniem 1 maja 2016 r. wiążące informacje taryfowe wiążą od dnia 1 maja 2016 r. również posiadacza decyzji – zgodnie z art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”) z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. UE L 343/1). Komisja nie była jednak uprawniona do przyjęcia tak daleko idącego, retroaktywnego i uciążliwego [dla podmiotów prawa] rozporządzenia. Skarżąca, po otrzymaniu wiążącej informacji taryfowej, postanowiła jej nie kwestionować, ponieważ na podstawie art. 12 rozporządzenia

Rady (EWG) nr 2913/92 (zwanego dalej „Kodeksem celnym” lub „WKC”) z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. WE L 302/1) interpretacja nie była dla niej wiążąca. Uzasadnione oczekiwania co do stanu prawnego muszą być chronione.

- 7 Będący drugą stroną postępowania główny urząd celny wniósł o oddalenie skargi i argumentował: Zgodnie z wiążącą informacją taryfową udzieloną skarżącej, opaski uciskowe należy zaklasyfikować do podpozycji 6307 90 98 CN. Zostało to już potwierdzone w notach wyjaśniających Komisji do CN z dnia 31 października 2017 r. (Dz.U. UE C 370/2).

II.

- 8 Następujące przepisy niemieckiej Abgabenordnung (ordynacji podatkowej, zwanej dalej „AO”) w brzmieniu opublikowanym w dniu 1 października 2002 r. (Bundesgesetzblatt 2002, część I, s. 3866; 2003, część I, s. 61) są istotne dla rozstrzygnięcia drugiego pytania prejudycjalnego:

§ 347 Dopuszczalność sprzeciwu

(1) Przeciwko aktom administracyjnym

1. w sprawach dotyczących opłat, do których stosuje się niniejszą ustawę, ...
sprzeciw jest dopuszczalnym środkiem prawnym.

§ 355 Termin do wniesienia sprzeciwu

(1) Sprzeciw zgodnie z § 347 ust. 1 zdanie pierwsze należy wnieść w terminie jednego miesiąca od ogłoszenia aktu administracyjnego ...

III.

- 9 Izba orzekająca zawieszając zawisłe postępowanie odwoławcze [...] i zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) na podstawie art. 267 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) z pytaniami sformułowanymi w sentencji – celem wydania przez Trybunał orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Rozstrzygnięcie w sprawie skargi zależy od tego, czy opaski uciskowe należy zaklasyfikować do podpozycji 9018 90 84 CN. Jeżeli opaski uciskowe należy zaklasyfikować do pozycji 9018 90 84 CN, a nie do podpozycji 6307 90 98 CN, rozstrzygnięcie w sprawie skargi zależy od ważności art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego.
- 10 Izba orzekająca ma wątpliwości, czy opaski uciskowe należy zaklasyfikować do podpozycji 6307 90 98 CN. W spornym przypadku CN należy stosować – w odniesieniu do roku 2017 – w brzmieniu nadanym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r. (Dz.U. UE L 294/1), w odniesieniu do roku 2018 – w brzmieniu nadanym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r.

(Dz.U. UE L 282/1), a w odniesieniu do roku 2019 – w brzmieniu nadanym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1602 z dnia 11 października 2018 r. (Dz.U. UE L 273/1).

- 11 Decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w brzmieniu pozycji CN oraz w uwagach do sekcji lub działów (wyroki Trybunału z dnia 12 lipca 2012 r., C-291/11, ECLI:EU:C:2012:459, pkt 30; z dnia 28 października 2021 r., C-197/20 i C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, pkt 31). Noty wyjaśniające Światowej Organizacji Celnej do Systemu Zharmonizowanego (HS) i noty wyjaśniające Komisji do CN, choć niewiążące, stanowią pomocne wskazówki dla interpretacji HS i CN o ile ich treść jest zgodna z przepisami, których wykładni dokonują (wyrok Trybunału z dnia 9 lutego 2023 r., C-788/21, ECLI:EU:C:2023:86, pkt 37).
- 12 Przeznaczenie produktu może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe temu produktowi, co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (wyroki Trybunału z dnia 22 września 2016 r., C-91/15, ECLI:EU:C:2016:716, pkt 56; z dnia 28 października 2021 r., C-197/20 i C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, pkt 31).
- 13 Zgodnie z tymi zasadami opaski uciskowe nie powinny być klasyfikowane do podpozycji 6307 90 98 CN. Pozycja 6307 CN obejmuje ogólnie pozostałe artykuły gotowe z materiałów włókienniczych. Natomiast pozycja 9018 CN, która obejmuje między innymi przyrządy i urządzenia stosowane w medycynie, wydaje się być bardziej precyzyjna (pkt 3 lit. a) zdanie pierwsze ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej). Opaski uciskowe, o których mowa, są używane wyłącznie przez personel medyczny do celów medycznych. Opaski uciskowe są przeznaczone właśnie do tego celu. Jest to bezsporne między stronami niniejszego sporu, a także wynika z opisu towarów zawartego w wiążącej informacji taryfowej udzielonej skarżącej w dniu 15 kwietnia 2016 r. Opaski uciskowe powinny zatem spełniać wymogi klasyfikacji do pozycji 9018 CN (wyrok Trybunału z dnia 4 marca 2015 r., C-547/13, ECLI:EU:C:2015:139, pkt 51 i nast.)
- 14 Noty wyjaśniające Komisji do CN z dnia 31 października 2017 r. (Dz.U. UE C 370/2) i z dnia 29 marca 2019 r. (Dz.U. C 119/388) nie powinny wykluczać klasyfikacji opasek uciskowych do pozycji 9018 CN. Komisja uznała w nich wprawdzie, że tzw. wyroby uciskające żyły, które można porównać z przedmiotowymi opaskami uciskowymi, nie powinny być klasyfikowane do podpozycji 9018 90 84 CN. Nie wydaje się to jednak zgodne z brzmieniem pozycji 9018 CN i Not wyjaśniających do HS do tej pozycji. Zgodnie z pierwszym akapitem tych Not wyjaśniających pozycja 9018 HS obejmuje szczególnie dużą liczbę wszelkiego rodzaju przyrządów, aparatów i urządzeń, które zasadniczo charakteryzują się tym, że w prawie wszystkich przypadkach mogą być między innymi zazwyczaj zastosowane przez lekarzy, położne itp.

w ich praktyce zawodowej, w celu postawienia diagnozy. Tak jest niewątpliwie w odniesieniu do przedmiotowych opasek uciskowych.

- 15 Zdaniem izby orzekającej opaski uciskowe nie powinny być również porównywane z towarami, które w rzeczywistości są wyłącznie narzędziami lub wyrobami nożowniczymi i które zostały opisane w czwartym akapicie Not wyjaśniających do HS do pozycji 9018. Zgodnie z tymi notami wyjaśniającymi, do których Komisja odniosła się w uzasadnieniu jej not wyjaśniających z dnia 31 października 2017 r. i z dnia 29 marca 2019 r., takie narzędzia lub wyroby nożownicze są objęte pozycją 9018 tylko wtedy, gdy ich przeznaczenie do celów medycznych i chirurgicznych jest jednoznacznie rozpoznawalne. Zdaniem izby orzekającej opaski uciskowe nie mogą być uznane za towary powszechnego użytku, takie jak narzędzia czy wyroby nożownicze. Raczej ze względu na elastyczny materiał, zapięcie zatraskowe z elementem zatraskowym i mechanizm mocujący, powinno być jednoznacznie rozpoznawalne, że opaski uciskowe są przeznaczone do umieszczenia wokół ramienia pacjenta w celu zatamowania przepływu krwi w żyłę ramienia. Co więcej, jest to bezsporne między stronami tego sporu prawnego.
- 16 Jeżeli zatem opaski uciskowe mają być zaklasyfikowane do pozycji 9018 90 84 CN, należy wyjaśnić kwestię, czy zastosowanie znajduje art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego.
- 17 Wiążąca informacja taryfowa z dnia 15 kwietnia 2016 r. została wydana skarżącej jeszcze zgodnie z art. 12 ust. 1 WKC. WKC został uchylony przez art. 286 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (unijnego kodeksu celnego – zwanego dalej „UKC”) z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 269/1) dopiero ze skutkiem od dnia 1 maja 2016 r. (art. 288 ust. 2 UKC). Zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit pierwszy WKC wiążąca informacja taryfowa była wiążąca jedynie dla organów celnych wobec osoby, na którą wystawiono informację. Zatem z punktu widzenia skarżącej do dnia 30 kwietnia 2016 r. nie miało znaczenia, czy wydana jej w dniu 15 kwietnia 2016 r. wiążąca informacja taryfowa, na podstawie której opaski uciskowe zostały zaklasyfikowane do podpozycji 6307 90 98 CN, była prawidłowa. Skarżąca nie musiała powoływać się na tę informację. Zgodnie jednak z art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego wiążąca informacja taryfowa wydana przed dniem 1 maja 2016 r. jest obecnie wiążąca nie tylko dla organów celnych, ale również dla posiadacza.
- 18 Izba orzekająca ma wątpliwości, czy to rozporządzenie Komisji, które dotyczy wiążącej informacji taryfowej wydawanej jeszcze na podstawie art. 12 ust. 1 WKC jest ważne.
- 19 Skarżąca nie powinna jednak móc powoływać się na ochronę uzasadnionych oczekiwań w spornej sprawie. Po dniu 1 maja 2016 r. skarżąca mogła jeszcze podważyć wiążącą informację taryfową z dnia 15 kwietnia 2016 r. za pomocą sprzeciwu jako pozasądowego środka prawnego (art. 44 ust. 2 lit. a) UKC; § 347

ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1, § 355 ust. 1 zdanie pierwsze AO). W związku z tym, w odniesieniu do regulacji art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego, skarżąca nie mogła działać w zaufaniu do tego, że wydana jej wiążąca informacja taryfowa pozostanie dla niej niewiążąca nawet po dniu 30 kwietnia 2016 r. (podobnie wyrok Trybunału z dnia 3 czerwca 2021 r. C-39/20, ECLI:EU:C:2021:435, pkt 48).

- 20 Niemniej jednak Izba orzekająca ma wątpliwości, czy Komisja dysponowała normą kompetencyjną do przyjęcia art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego. Zgodnie z art. 290 ust. 1 akapit drugi TFUE akt ustawodawczy przekazujący Komisji uprawnienia do przyjęcia aktu o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, który uzupełnia lub zmienia niektóre, inne niż istotne, elementy, musi wyraźnie określać cele, treść, zakres oraz czas obowiązywania przekazanych uprawnień. Powierzenie uprawnień delegowanych może zatem zmierzać wyłącznie do przyjęcia przepisów, które wpisują się w ramy prawne określone w podstawowym akcie ustawodawczym (wyrok Trybunału z dnia 18 marca 2014 r., C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170, pkt 38). W szczególności określenie powierzonego uprawnienia musi być wystarczająco dokładne, to znaczy musi wskazywać wyraźnie granice tego uprawnienia i podporządkowywać użytek, jaki z niego Komisja, kontroli pod względem obiektywnych kryteriów ustalonych przez prawodawcę Unii (wyrok Trybunału z dnia 26 lipca 2017 r. C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, pkt 49).
- 21 Izba orzekająca nie jest w stanie wskazać, na jakiej normie kompetencyjnej Komisja mogła się oprzeć, przyjmując przepis art. 252 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego. Artykuł 36 UKC nie zawiera żadnego postanowienia, na podstawie którego Komisji zostałyby przekazane uprawnienia, by uregulować, w drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 WKC, że wiążąca informacja taryfowa wydana przed dniem 1 maja 2016 r. jest jednak od dnia 1 maja 2016 r. wiążąca także dla jej posiadacza.

[...]